

1 MAYIS'IN ANLAMINI

- *Yaşasın bağımsızlık, demok-rasi, sosyalizm mücadelemiz
- *Yaşasın işçi sınıfı enternasyonalizmi
- *Yaşasın işçi sınıfımız, emekçi halkımız
- *Selam dünyanın ve Türkiye'-nin aydınlık geleceğine

Behice BORAN Genel Başkan

Bir Mayıs, farklı aşamalardaki dünya ülkeleri işçi sınıflarının sömürden kurtulma, kapitalizmden sosyalizme geçme ve sosyalizmi geliştirme yolunda verdikleri ortak mücadeleyi ve oluşturdukları dayanışmayı, kısaca, işçi sınıfı enternasyonalizmi simgeleyen gündür. Bir Mayıs'ın işçi sınıfı bayramı olmasının anlamı budur.

Günümüz koşullarında, işçi sınıfı enternasyonalizmi anlayışı içinde yürütülen bu mücadele, dünya barışı için, uluslararası ilişkilerin yumuşatılması ve demokratikleştirilmesi için mücadeleyi de içerir. Uluslararası barış, yumaşma, yani detant, ve demokratikleşme dünya işçi sınıfı hareketinin güncel hedefleridir. Ama hemen belirtelim ki, barış, yumaşma ve demokratikleşme, uluslararası ve ulusal düzeyde sınıf mücadelesinin ortadan kalkması veya zayıflaması demek değildir; tersine, dünya işçi sınıfı hareketinin en elverişli koşullarda geliştirilmesini sağlanmasını.

Yine günümüz koşullarında, dünya işçi sınıfı hareketinin dayanışması ve birliği —işçi sınıfı enternasyonalizmi— emperyalizme bağlımlı geri ülkelerdeki ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketleriyle de dayanışmayı ve birlikteliği içerir. Çünkü bu hareketler dünya devrimci hareketinin bir parçasıdır; çünkü işçi sınıfı, uluslararası ve ulusal düzeyde her türlü sömürü ve baskıya karşıdır; çünkü işçi sınıfı, tüm sömürülen ve ezilen emekçi sınıfların olduğu kadar, tüm sömürülen ve ezilen ulusların ve halkların da savunucusudur; kendi kurtuluşu ile birlikte onların da kurtuluşunu sağlayacak öncü, temel güçtür.

Dünyadaki emperyalizme bağımlı geri ülkelerin ulusal kurtuluş hareketlerine bak-

tığımız zaman görüyoruz ki, kalıcı, sağlam bir bağımsızlığa kavuşan ülkeler, ulusal bağımsızlık mücadelesini, işçi sınıfının sosyalizm hedefine yönelik mücadelesi öncülüğünde yürüten ve onunla bütünleştiren; bağımsızlıklarına kavuştuktan sonra da sosyalizme yönelen ülkelerdir. Bunu başaramayan ülkeler görünürde göreceli bir siyasi bağımsızlık elde etseler de, emperyalist-kapitalist dünya ilişkileri ağına takılı kaldıklarından bu dünyaya bağımlılıkları sürmekte, emperyalizmin sömürü ve baskısından kurtulamamakta, toplumsal kurtuluşa kavuşamamaktadırlar. Özüde demokratik olan bu hareketler demokrasiyi de gerçekleştirememekte, geliştirememektedirler. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin bütünlüğü bu nesnel gerçeklerden doğmaktadır.

İşçi sınıfı hareketi özünde —enternasyonalizmi, Tüm kapitalist ülkelerin işçi sınıflarını aynı sınıfa, kendilerini sömüren sermaye sınıfına, burjuvaziye karşı mücadele içinde-dirler ve hepsinin mücadelesinin hedefi bu sömürden kurtulmak, burjuvazinin ekonomik ve politik egemenliğine son vermektir. Sosyalist ülkelerin işçi sınıfları da, sosyalist dünya sistemi içinde bütünleşerek, dünya burjuvazisine, uluslararası sermayeye, onun sömürü ve egemenliğine, dünya devrimci hareketini bastırma ve engelleme girişimlerine karşı mücadele vermektedirler. İşçi sınıfı sömürülen bir sınıf olmadığı için, çeşitli Kapitalist ülkelerin işçi sınıfları arasında ve bunlarla sosyalist ülkelerin işçi sınıfları arasında bir çıkar çatışması, uzlaşmaz çelişki yoktur. Dünya işçi sınıfı hareketinin bütünlüğü ve enternasyonalizmi de bu nesnel gerçekten doğmaktadır.

Ülkelerin işçi sınıfları bu nesnel bütünlüğün ve enternasyonalizmin bilincindedirler ve nesnel duruma yetinmeyip, özel-subjektif —düzeyde de işçi sınıfı enternasyonalizmini geliştirmek ve güçlendirmek görevini yerine getirirler. Kapitalizm bir dünya sistemidir. Sermaye ulusal sınırlar tanımaz. Kapitalist ülkelerin burjuva sınıfları, aralarındaki çıkar çekişmelerine ve rekabete rağmen, gerektiğinde ortak çıkarları doğrultusunda işbirliği girerler, yer yer bütünleşmeye —entegrasyona— yönelirler. Hele dünya sosyalist sistemine ve işçi sınıfı hareketine, ulusal bağımsızlık mücadelesine karşı birleşmekte, aralarındaki çekişmeleri daha kolayca arka plana itip, daha kolayca işbirliği ederler.

Bu durumda, işçi sınıfı enternasyonalizmini güçlendirmek, uluslararası sermaye karşısına uluslararası işçi sınıfı dayanışması ve birliğiyle çıkmak daha da ivedilik ve zorunluluk kazanmaktadır.

Tüm ülkelerin işçi sınıfı hareketleri gibi Türkiye işçi sınıfı hareketi de dünya çapındaki bu mücadelesinin yükselen çizgisini ve dünyanın kapitalizmden sosyalizme geçiş süreci içindedir. Türkiye işçi sınıfı hareketi dünya işçi sınıfı hareketinin dayanışması ve birliğinin bilincindedir. Şunun da bilincindedir ki, işçi sınıfı hareketinin uluslararası niteliği bu hareketin her ülkedeki ulusal niteliğini reddetmez, dışlamaz. Tam tersine, dünya işçi sınıfı hareketine katkıda bulunabilmenin temel şartı, her işçi sınıfının kendi ülkesinde güçlü olması; politik, ideolojik ve ekonomik mücadelesini geliştirip yükseltmesine; diğer emekçi sınıflarla ittifaklar oluşturup tüm ilerici, demokratik, yurtsever güçlerin dayanışması ve birliğini işçi sınıfı öncülüğünde gerçekleştirmesine

(Devamı 11. sayfa)

TRT'deki Seçim Haberleri ve Partiler

Blindığı gibi Partimiz, saadın ve soldan önüne çıkan tüm eselleri aşık seçime girme hakkını söke söke almış ve uzun bir süreden beri seçim çalışmalarına başlamış bulunmaktadır. Bu sayede işçi sınıfımız ve tüm emekçilere sınımda kadar büyük sermayenin etki alanı içinde olan radyo ve televizyonda seslenme olanağında elde etmiştir. Erken seçim kararı alındıktan sonra birer akşam radyoda 90 saniye, televizyonda 45 saniye süre ile Türkiye İşçi Partisi'nin grü sesli duyulmaktadır.

Radyo ve televizyondaki sınırlamaları gözdecek hazırlanan seçim bildirileri, ne kadar özül hazırlanmışa hazırlanmış belli ölçüde TRT yöneticilerinin kesintilerine maruz kalmaktadır. Seçim bildirilerinin tümü TRT'ün dibe getirilmektedir.

Ayrıca, her gün basına da verilen bu bildiriler burjuva basınında berafide tasamamaktadır. İlerici görünümlü gazetelerin de dahil olduğu, bildirileri emsamba koyma politikası, sosyalizmin propagandasını önlemeyi hedeflemektedir.

Oysa seçim bildirilerinin gerek genel propaganda, gerekse kişil kişil propaganda bakımından önemli büyüktür. Bu yüzden, radyo ve televizyondaki bölümlerin eksikliklerini tamamlamak ve etkinliğini pekiştirmek, burjuva ve ilerici görünümlü basının bölümleri kırıp yavaş his koymama biçiminde ki barajın sınırlarını kaldırarak üzere Çark - Başak kişilmedi kadarkil seçim bildirilerini tam metinleriyle yayımlamak Partili ve partiyel gönüllü vermiş arkadaşlarımız propagandada çalışmalarında yararlı olabilecek olan bu metinler Çark - Başak'ın geçen sayısında da yer almıştır.

partililer, çark başak'ın en iyi muhabiri, en iyi dağıtıcısı ve en iyi okuyucusudur.

AÇIK VE GİZLİ SARI SENDİKACILIK

(14.4.1977
Genel Başkan Behice Boran)
Türk İş Genel Başkanı Halil Tunç'un, TİP, MHP ve MSP dışında diğer partilerin desteklenebileceği konusunda verdiği demeç, ve şimdi de yönetim kurulunun desteklenecek parti aramaya çıkışı, hem Tunç'un, hem temsil ettiği örgütlenişçi sınıfımıza yabancılaşmış, karşı niteliğini ve tutumunu tüm açıklığıyla açığa çıkarmaktadır. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisiyle irkçi, faşist ve şeriatçı gerici partileri terazinin ayrı kefesine koymak, ancak sermaye sınıfların dünden suyuındaki sarı sendikaların yapacağı iştir.

Bu açık sarı sendikacılığın yanında bir de gizli sarı sendikacılık vardır. İşçi sendikacılığın aleyhine ilan edip de şifalı örgütlemekten alayışla ilan edip de işçileri kaybetmek, sendika yüzüyle işçiyi sözde gerçeklerle toptan ayıllıkten çıkarmak, işçileri dirençlerinde, mücadelelerinde yalnız bırakmak bu gizli sarı sendikacılığın belirtiridir. İşçi sınıfının partisi varken bir burjuva partisini desteklemek de öyle.

Amas üst kademelerdeki sendika aristokratları kendi çıkar hesaplarıyla ne karar alsınlar ne kararlar tabandaki işçi sınıflarına bağlamamaktadır. İşçilerimiz kendi sınıf bilincileri ve sosyalist inançlarıyla onların doğru biçimde kullanılması bileceklerdir. Burjuva partilerinin olduğu kadar sarı sendikacıların ve sendika aristokratlarının gerçek yüzlerini açığa çıkarak gözler önüne sermek, işçi sınıfının partisi olarak Türkiye İşçi Partisi'nin görevidir.

«TOPLUMUMUZUN GELİŞMESİ ULUSAL BAĞIMSIZLIĞA, DEMOKRASİYE, SOSYALİZME DOĞRUDUR.»

(15.4.1977
Genel Başkan Behice Boran)
Seçim dönemi başladığında beri silahlı saldırılar ve cinayetler azalmak şöyle dursun, tam tersine artmış gösteriyor. Hükümetin başı olarak kan güvenliğinin, asayişin sağlanmasından birinci derecede sorumlu olan kendisi değilmiş gibi Demirel, halkla alay ederse ne -vatandaşların birbirini indirmemesini- temenni etmekle yetiniyor. Adalet Partisi'yle Cumhuriyet Halk Partisi'nin konuda birbirlerini karşıklı suçlama yarışındalar. Şiddet olaylarının, cinayetlerin sorumluluğunu karşı tarafla yükleyerek her biri kendi olanlarını artıracaklarını hesaplıyor. Ama ne bu iki parti, ne de diğerleri meselenin asla köküne inmiyorlar.

MHP ve komandolar ve onları koruyan Adalet Partisi şiddet olaylarının, cinayetlerin ancak biri aracıdır. AP'yi, MHP'yi ve tüm faşist, gerici güçleri ve örgütleri destekleyenler büyük sermaye sınıfları ve emperyalıdır. Demokratik hak ve özgürlük-

lerin varoluşu ve emekçi kitlelerin bu hak ve özgürlükleri kullanıp örgütlenişçi, mücadele ettiği bir ortamda emperyalizasyon ve işbirlikçisi yerli büyük sermaye kendi emgenliğinin, sömürücü, adaletsiz düzeni sürdürmenin tehlikeye düşüğünü görmektir. Silahlı saldırılar, cinayetler, şiddet olayları işçi sınıfını, emekçi halk kitlelerini, tüm demokratik, ilerici güçleri bastırmak, sindirmek, boyunduruk altına almak içindir.

Ama tarihin akışı, toplumumuzun gelişmesi ulusal bağımsızlığa, demokrasiye, sosyalizme doğrudur. Hiç bir kuvvet bu akışı, bu gelişmeyi durduramaz. İşçi sınıfı ve mütedfik emekçi kitleler, demokratik, ilerici adınlar ve gençlik yılmadan mücadelelerini sürdürcek, faşizmin ve tüm gerici güçlerin üstesinden gelecekler. Türkiye İşçi Partisi bu birleşik mücadelelerin politik örgütüdür ve göreğ başındadır.

FAŞİZM VE TÜM BASKI VE CİNAYETLERİN KAYNAĞI İŞBİRLİKÇİ BÜYÜK SERMAYE SINIFLARIDIR

(16.4.1977
Genel Başkan Behice Boran)
Türkes -Milliyetçi Hareket Partisi olmayan bir hükümet ayakta duramaz- demis, Gerçekten, işçinin emekçinin ilğini sömürren bu kökünden adaletsiz düzenin hiç bir iktidarı, silahlı saldırıları ve cinayetlere kadar varan bir baskı rejimi uygulamadan ayakta duramaz. Çöküş sömürü, hayat pehahlığı, geçim zorluğu ve işsizlik, gençler için eğitim tukamışlığı keskin bir bıçak gibi gelip kemige dayanmıştır. İşçi, emekçi halk kitleleri ve gençlik kesimi, bu duruma -artık yeter- diyorlar. Göstermelik, uyutmaca değil, gerçek bir düzen değişikliği istiyorlar. Silahlı saldırılar, cinayetler, kıyımlar, her türlü baskılar bu bilinci ve mücadeleciliği yükselen halk kitlelerinin gücünü kırarak, mücadelesini sindirmek içindir. MHP ile komandolar ve ülkücüleri bir sindirmek ve bastırmanın aracıdır. Demirel hem kendi çıkarlarını, hem de dayandığı büyük sermaye sınıflarının çıkarlarını ve egemenliğini koruyabilmek için Türkiye'nin MHP'inden ve komandalardan vurucu güç olarak buğüne kadar yararlandığı, seçimlerde de yararlanmış işçiler.

Faşizmin ve tüm baskı ve cinayetlerin kaynağı işbirlikçi büyük sermaye sınıflarıdır. Bunların baskıcı gücüne, tüm emekçilerin, tüm ilerici ve demokratların işçi sınıfı önderliğinde birleşik gücüne karşı koymak, demokrat güçlerin temsilciliğini ve savunuculuğunu on tutarlı, sebatlı ve cesur biçimde ancak işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi yapar. Türkiye İşçi Partisi bu seçimlerde muttaka parlamento'ya girecektir.

İŞÇİ SINIFININ SARI SENDİKACILARIN VE SENDIKA ARİSTOKRATLARININ KOYDUĞU ENGELLERİ AŞACAKTIR

(17.4.1977
Dincer Doğu, Başkanlık Kurulu üyesi)
Seçimlere adım adım yaklaşılmaktadır. Birbirlerinden öde önemli faktör bulunması burjuva partileri yine gözlerini işçi sınıfının önüne diktiler. İşçi sınıfı içersindetik emekçi kitleler, demokratik, ilerici adınlar ve gençlik yılmadan mücadelelerini sürdürcek, faşizmin ve tüm gerici güçlerin üstesinden gelecekler. Türkiye İşçi Partisi bu birleşik mücadelelerin politik örgütüdür ve göreğ başındadır.

Ashında bu yöneticiler kitle tabanlarındaki saygınlıklarını yitirmiş, kitlelerinden kopmuş kişilerdir. Bugün koltuklarında kitlelere rağmen oturmaya çalışmaktadırlar. Bunu başarmak için, işçi sınıfı aleyhine pazarlıklarla çeşitli oyunlar çevirmektedirler. Bu pazarlıklar ve oynanan oyunlar işçi sınıfının kendi politik örgütüne sahip olmasını boşa çıkarmaktadır. Bunun ilk adımı almıştır. Çünkü engellemeler rağmen işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi seçimlere katılma hakkını elde etmiştir. 5 Haziran seçimlerinde işçi sınıfımız artık bağımsız politik hareketlere yer almaktadır. Türkiye İşçi Partisi seçimlere katılıyor.

İşçi sınıfımız, sınıfından kopuk, sosyalizme inanmayan, işçi sınıfı adına hakları kesen sarı sendikacıların ve sendika aristokratlarının koyduğu engelleri aşacaktır. Çünkü sendikalarında tabanda bulunan işçiler, bugün için kendilerini yönetmekle olan sendikacıların daha bilincel ve ilercedilerdir. İşçi sınıfının bağımsız politik hareketi Türkiye İşçi Partisi işçilerin yolunu aydınlatmaktadır.

Bu işçilik yol işçi sınıfını sosyalizme götürmektedir. İşçi sınıfımız bu yolda önemli bir adım olarak faşizan saldırılara ve sendika aristokratlarının aldatalmalarına rağmen Türkiye İşçi Partisi ile meclilde sesini duyuracaktır.

DÜNYA SOSYALİST SİSTEMİ EZİLEN HALKLARIN VE ULUSLARARASI BARİSİN EN GÜÇLÜ VE SARMASZ SAYUNCUSUDUR

(Yavuz Unal, Başkanlık Kurulu üyesi)

Bugün dünyamız önemli bir bölümdede işçi sınıfı, yoksul köylüler ve diğer emekçi kesimleri birlikte her türlü baskı ve sömürü ortadan kaldıracak sosyalizmi kurmuştur. Dünya sosyalist sisteminin oluştuğunu bu ülkeler topluluğu, kapitalist - emperyalist dünyaya karşı ezilen halkların ve uluslararası barışın en güçlü ve sağlam savunucusudur.

Öte yandan, işçi sınıfı, özellikle ilerici kapitalist ülkelerde itidat kapılarını zorlamaktadır. Türkiye burjuvazisi tarafından 20 - 30 yıl sonra erişilmesi hedeflenen bu ülkelerdeki yaşam düzeyi gene bu ülkelerin işçi ve emekçi sınıfları tarafından reddedilmektedir.

Artık dünya emekçileri, Burjuvazinin uluslu refah propagandasını bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de işçi ve emekçi kitleleri almamaktadır. Artık, yoksulluk, işsizlik, gelecek olumsuz gelecekle ilgili her türlü baskı ve zulüm kitleleri derinden sarıyor, burjuva partilerinin nesiller boyu sürdürdüleri demokrasi ve kalkınma nutuklarını kimseyi kandırmıyor.

Türkiye İşçi Sınıfı bilincilerini Örgütleniş güçlerini artıyor. Öncü rolünü başarıyla sürdürüyor. Tüm çalışan burjuvazinin gerici faşist saldırılarına karşı haklarını koruyup geliştirebilmek için örgütleniyor. Demokratik hak ve özgürlükleri, işçi ve emekçi kitlelerini, yoksul köylülerin yaşamlarını ayırmaz bir parçası haline geldi.

Faşist kurşunları bu gelişmeye karşı saldırıyor. Gençler bunun için öldürülüyor. Ama başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm demokratik güçlerin mücadelesi durdurulmuyor. Tersine işçi ve emekçi amıflar hak ve özgürlüklerine daha çok sahip çıkıyorlar.

Şimdi göreğ, burjuvazinin gerici faşist saldırılarını parlamento içinde de dizginlemek, oyunlara açığa çıkarmak ve bu olanakları yararlanarak demokratik güçlerin direnişini tüm yurt sahında güçlendirmek. Haziran seçimlerinde Türkiye İşçi Sınıfı ve tüm demokratik güçler daha da güçlenmiş ve yeni mücadele alanlarına kavuşmuş olarak çıkacaktır.

«TİPNE VERİLEN HER OY ATILAN KÖMÜNİST EDEBİYATI BÜRDÜREN DEMOKRASİ DÜŞMANLARINA KARŞI ATILMASI BİR TOKAT OLACAKTIR.»

(19.4.1977
Nihat Sargın, Genel Sekreter)

Demirel gene fikir özgürlüğüne kendine göre tasnif ederek kimi özgürlükleri yoksul sayma eğilimini bir kez daha tekrarlamış. Bu Demirel'in eski görüşüdür, yadrganmaz.

Demirel ve onun gibilerinin ve politik temsilcileri oldular işbirlikçi büyük burjuvazinin fikir ve söz hürriyetinin tam olarak kullanılabilmemesinden ne denli ürktükleri, nasıl önlemeye çalıştıkları ve her akışışıklarında faşist yasaların gerisine sınığınları ödenen beri bilinir.

Ama öyle görünmemektedir ki, bu anti kömünist konuşulardır. Daha seçkin dönemin başında diğerleri de körüklemekten geri durmamaktadırlar. Bütün burjuva partilerinin, Demirel ve yandaşları ile birlikte istisnasız kimin daha iyi anti kömünist olduğu yarışına çıktıklarını görüyoruz.

Bu anti kömünist edebiyatının ise ashında, kapitalist sömürüğü gözlerden gizlemek, işçi ve emekçi sınıfların örgütü bir güç olarak burjuvazinin karşısına dikilip emekçilerin hakkını almak mücadelesini elden geldiğince baskı altına tutmak; düşün, fikir, yazın hayatını olabildiğince engellemek, daraltılmak başka anlama gelmediğini artık bilmeyen kalmadı.

Bu durum, yoksul işçi sınıfımız ve emekçi halk kitlelerinin seçimlerde temsilcisi Türkiye İşçi Partisi, -bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm- yolunda sosyalizmin olduğu kadar -demokrasi- nin, ülkenin de

mokratik-demokrasi- nin de tutarlı ve kararlı tek savunucusu olarak kitlelere seslenmektedir, onları uyarmak ve savunmaktadır.

Bütün sosyalistlerle birlikte, tutarlı demokratlar da bu sesle kalak verecektir. Seçimlerde Türkiye İşçi Partisi'ne verilen her oyu, yıllardır sürdürülen bu anti kömünist edebiyata, bu edebiyatı sürdüren demokrasi düşmanı güçlere karşı atılmış bir tokat olacaktır; demokrasi mücadelesindeki kararlı, ınançlı tutumun bir ifadesi olarak değerlendirebiliriz, nitel ağırlığı ölçüde artacaktır. Türkiye İşçi Partisi'ne verilecek her oyu tutarlı bir demokratik yolunda atılmış iki oya demektir.

CHP, MC İKTİDARINDA SEÇİMLERE GİTMEKTE YARAR GÖRÜYOR

(19.4.1977
Behice Boran, Genel Başkan)

T.B.M.M. toplantısında çoğunluk sağlanamaması yüzünden Ticaret ve Maliye Bakanlıklarına Başbakan Demirel haklarında soruşturma açılmasına ilişkin komisyon raporunun konuşulmaması olayı üzerinde işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın ciddiyyede düşüncesine gerekir. Ahlak, maneviyat sözlerini dillerinden düşürmeyen, adaletten, haktan ve emekçiden yana olduklarını iddia eden partilerin böyle bir konuda Meclis çoğunluğunu sağlamaları onların samimiyetliliklerini, hepsinin özünde birbirinden pek farklı olmadıklarını yeni bili delirir.

Adalet Partisi ve Lideri Başbakan Demirel Meclis'e gelmemekte suçluğu peşinen kabul etmiş olmaktadır. Hayalî mobilite ihracatı konusunda bir yolsuzlukları, suçlulukları yoksul, soruşturmadan neden kaçıyorlar? Diğer taraftan, öbür partiler Meclis'e çoğunluğu neden sağlamıyorlar? Sözde halk şampyonu MSP'den Meclis'e gilyenlerini sayış neden kabark? CHP de tam kadroyla gelseydi onyedi kişilik eksiklik kendi başına kapatabilirdi.

Ashında MSP Adalet Partisini sültürmek, Milliyetçi Cephe hükümetini bozmak istemiyor. CHP de öyle. CHP, MC iktidarında seçimlere gitmekte kendi oya toplama hesapları açısından yarar görüyor. O kadar sıkıyot eder, karşı çıkar göründüğü, silahlı saldırılar, cinayetler varken seçim döneminde sürsün gitsin. Bu kanlı olaylar AP'ye karşı propagandaya malzemesi olarak kullanılıp oya toplamakta işe yarayabilir. Hesap, bu.

Partiler hakkında hüküm verir, seçme yaparken, söylenen sözleri değil, yapılan işlere bakmak gerekir. İşçi sınıfımız, emekçi halkımız özellikle dikkatli ve uyanık olmalıdır. Unutulmamalı ki, Türkiye İşçi Partisi'nden farklı diğer partiler özünde birbirinden pek gayri değildir; hepsi bu sömürücü kapitalist düzenin partileridir.

SOSYALİZM BAYRAĞI 5 HAZİRANDAN SONRA MECLİSDE DİKİLECEKTİR

(21.4.1977
Nihat Sargın, Genel Sekreter)

Bir parti sözcüsü Türkiye İşçi Partisi'ni yaptığı aşıleme ve bildiri dağıtımında radyodaki demecilerinde gerçekleri dile ge-

1 Mayıs'ın her yıl olduğu gibi bayramdır. Fakat yalnız işçi bayramı değildir. Tüm emekçilerin işçi sınıfı hareketi ile olan çıkar birliklerinin gittikçe arttığı günümüzde, gerçikliğe, tekelere, emperyalizme karşı tüm çalışan halkın bayramıdır.

TÜRKİYE'DE 1 MAYIS

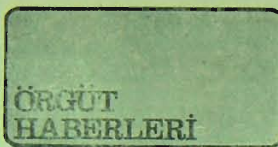
1906'dan itibaren 1 Mayıs işçi sınıfımız tarafından da kullanılmaya başlanmıştır. 1921 yılından sonra ise devrimci anlamına uygun, bilinçli kutlama gösterileri, toplantıları yapılmıştır.

1921 yılı 1 Mayıs'ı Ankara'da, Adapazarı'nda, İzmir'de, emperyalist işgal altında İstanbul'da ve diğer bazı büyük şehirlerde büyük kitle gösterileriyle kutlanmıştır. 1922'de de, 1 Mayıs daha geniş kalabalıkların katılımıyla daha büyük bir bilinçli kutlanarak gerçek bir uluslararası dayanışma günü olmuştur.

Daha 1923 yılından başlayarak egemen sınıflar 1 Mayıs gösterilerini engellemek için ellerinden gelen çabayı göstermeye başladılar. 1924'de bu engelleme işleri liderlerini, sosyalistlerin tutuklanması, gazete ve dergi yönetim yerlerinin basılması biçiminde oldu. 1925'te Doğu Anadolu'daki hareketleri bastırarak bahanesiz girişilen terör, işçi sendikalarının ve siyasi örgütlerinin kapatılması ve bütün işçi eylemlerinin yasaklanması sonucuna da getirdi. Böylece Kurtuluş Savaşından kısa bir süre sonra burjuvazi işçi sınıfına ve sosyalizme karşı gerçek tutumunu ortaya koymuş oldu. Bundan sonra uzun yıllar, 1 Mayıs'tan önce çok sayıda işçi liderlerini, sosyalistleri göz altına alıp 1 Mayıs'tan hemen sonra bırakılması bir gelenek haline geldi.

Egemen sınıflar Türkiye'de yalnız işçi sınıfının uluslararası dayanışma gününün kullanılmasını engellemeye çabalamadılar. İşçi bayramının gerçek anlamına döneltirmek bu anlamdan saptırmak için de ellerinden geleni yaptılar. Önce 1 Mayıs'ı "Bahar Bayramı" ilan ettiler. Böylece, istedikleri işçi sınıfımız 1 Mayıs 1886'yı öteki tüm ülkeler işçilerini, mücadele birliğini, dayanışmayı unutsun, kırılma, gezme yerlerine dâhilin. Sonra 24 Temmuz'u "İşçi Bayramı" ilan ettiler. İstedikleri kendisini ve 1 Mayıs 1886'dan bile çok önceden beri dünya işçi sınıfının mücadelesiyse söke söke alınıyor; mecbur kalmaklar, korkarak verilen; alınmayan, lokvat haklarıyla etkisizleştirilen. 1961 Anayasası'nın gerisinde hükümeti taşıyan grev ve toplu sözleşme hakkı kanununun kabulü büyük bir bayram sayılın.

Amma bütün engellemeye ve saptırmalara, burjuvazinin kendisine olduğu kadar satılmış sendikacılarla rağmen işçi sınıfımız 1 Mayıs'ı kutladı, kutluyor. Uzun yıllardan beri, o gün kendiyi koyduğu yasalara (örneğin 27/5/1935 tarihli ve 2739 numaralı yasa) rağmen bazı birliklerde resmi tatil zorunluluğuna uyulmaması da, polis alarmı gereçilise de, burjuvazi binbir tertip içinde olsa da 1 Mayıs gereği gibi kutlandı, kutlanacak. Daha da büyük, daha güçlü, daha bilinçli kitlelerle, Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizme her geçen yıl biraz daha yaklaşıyoruz.

Afişlerle ve Bildirilerle Seçim Kampanyasında Partimiz

İçinde bulunduğumuz seçim döneminde partimiz tüm propaganda ve ajitasyon araçlarıyla sosyalist propagandayı sürdürmektedir. Bir yandan radyo ve televizyondan işçi sınıfına ve emekçilere seslenirken diğer yandan geniş afiş ve bildiri kampanyaları gerçekleştirilerek sosyalist propagandayı yaygınlaştırmaktadır.

Bir hafta boyunca sürdürülen kampanyada bir milyonun üzerinde SOSYALİZM YENİDEN SECİMLERDE başlıklı bildiri dağıtıldı. SOSYALİZM BAYRACINI MECLİSE DİKELİM sloganını taşıyan yüzbinlerce afiş yapıldı. Başta büyük kentler olmak üzere örgütlerimizin bulunduğu tüm il ve ilçe

BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Nisan ayının 22 sinde yeni bir faaliyet yayın organı yayın hayatına başladı. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm için GÖREV başlığını taşıyan bu yayın organını Türkiye İşçi Partili arkadaşlarımız çıkarıyor. Her hafta Cuma günü çıkarılan, günlük gazete boyundaki dört sayfalık GÖREV yzbinin üzerinde basılıyor. Ve tümü partili arkadaşlarımız tarafından dağıtılıyor ve satılıyor. İşçi sınıfı ve emekçilerin yoğun olduğu yerleşme bölgelerinde, fabrika önlerinde satılan GÖREV büyük ilgi gördü.

Burjuvazi basını ve ilericî görünümlü basınına ambargosuna boşa çekilmek üzere yayın hayatına başlayan GÖREV genellikle Türkiye İşçi Partisi'nden haberlere, Genel Başkanımız Behice Boran'ın ve Genel Sekreterimiz Nihat Sarğın'ın yazılarını sayfalarını ayırıyor. Bu önemli dönemde yayına başlayan GÖREV'e Çark - Başak başarılar diler.

çelerde uygulanan afişleme ve bildiri dağıtımında partili arkadaşların gece gündüz büyük bir özveriyle gösterdikleri gayret sonucunda gerçekleştirildi. Hem de sağdan ve soldan gelen tüm engellere rağmen.

Büyük sermayeyi ve partilerin ülküden, sosyal demokrasiden ve her türlü ilericî görünümlerine rağmen sosyal demokrasinin peşine takılanları hayrete düşüren bu yayın afişleme ve bildiri dağıtımına, özellikle resmi görevlilerin büyük engelleriyle karşılaştı. Ankara'da, İstanbul'da, Bursa'da, Kocaeli'de, Adana'da, Samsun'da, İçel'de, Hatay'da ve diğer illerde parti yöneticileri ve yüzlerce partili arkadaşlarımızın gözaltına alındı. Birçokları dövüldü, işkence gördü. Ama bütün bu engellemeye çabaları, afişlerimiz duvarlardan yırtma ve kapama kampanyalarıyla sınırlıydı. Türkiye İşçi Partisi planladığı gibi tüm il ve ilçelerde afişleme ve bildiri dağıtımına görevlerini yerine getirdi. Bundan sonra da girecektik.

Refik Aksekili ve Mehmet İlhan Aramızdan ayrıldı

İki Partili arkadaşımız yakalandıkları ılları hastalıklardan kurtulamadılar.

İzmir İl Yönetim Kurulu Üyesi Refik Aksekili, 1971 öncesi Türkiye İşçi Partisi safından mücadele verdi. Partimizin kuruluşunda da, İzmir İl Yönetim Kuruluna kurucu üye olarak katıldı.

Mehmet İlhan, Gaziantep Özüellik İleşci kurucularındandı. Kuruluşundan beri bu ilçe'de başkanlık görevini yürütüyordu.

Arkadaşlarımız, yıllardan beri bağımsız, demokrasi, sosyalizm mücadelesini veren örnek birer sosyalistler. Ailelerine ve tüm partilerle başsağlığı dileriz.

Türkiye İşçi Partisi'nin Örgütlendiği il ve ilçelerin tam listesi

- Ankara: Merkez İlçe, Altındağ, Çankaya, Yenimahalle, Ayas, Bala, Beypazarı, Çamlıdere, Çubuk, Delice, Elmadağ, Gündül, Haymana, Kalecik, Keşin, Kırıkkale, Kızılcahamam, Nallıhan, Polatlı, Sulakyurt, Şereflikoçhisar.
- Antalya: Merkez İlçe
- Aydın: Nazilli
- Balıkesir: Bandırma
- Bilecik: Bozüyük
- Bolu: Düzce
- Bursa: Merkez İlçe, Gemlik, İnegöl, İznik, Karacabey, Keles, Mudanya, M. Kemal Paşa, Orhanlı, Orhançay, Yenisehir.
- Çorum: Merkez İlçe, Alaca, Boyat, İskilip, Kargı, Mecitözü, Ortaköy, Osmançık, Sungurlu.
- Denizli: Merkez İlçe, Acıpayım, Bulağan, Çal, Çameli, Çardak, Çivril, Güney, Kale, Sarayköy, Tavass.
- Diyarbakır: Merkez İlçe
- Edirne: Merkez İlçe, Erez, Havsa, İpsala, Keşan, Lalapaşa, Meriç, Uzunköprü
- Erzurum: Karayazı
- Eskişehir: Merkez İlçe, Çiftelir, Mahmudiyeli, Mihalççık, Sarıcakaya, Seyitgazi, Sivrihisar
- Gaziantep: Merkez İlçe, Araban, İslahiye, Kılıf, Nizip, Oğuzeli, Yavuzeli
- Giresun: Merkez İlçe, Bulancak
- Hatay: Antakya, Altınözü, Dörtöyl, Hassa, İskenderun, Kırkhan, Reyhanlı, Samandağ, Yalıdağ.
- İçel: Merkez İlçe, Anamur, Erdemil, Gülnar, Mut, Sillife, Tarsus
- İstanbul: Adalar, Bakırköy, Beşiktaş, Beykoz, BeYOğuz, Eminönü, Eyüp, Fatih, Gaziosmanpaşa, Kadıköy, Kartal, Sarıyer, Şişli, Üsküdar, Zeytinburnu, Çatalca, Silivri, Şile, Yalova.
- Kars: Merkez İlçe, Karşıyaka, Bayındır, Bergama, Bornova, Çeşme, Dikili, Foça, Karaburun, Kemalpaşa, Kınık, Kiraz, Menemen, Odemiş, Seferihisar, Selçuk, Tire, Torbalı, Urla
- Kars: Ardahan
- Kayseri: Merkez İlçe, Develi
- Kocaeli: Merkez İlçe, Gebze, Gölcük, Kandıra, Karamürsel.
- Konya: Ereğli, Seydişehir
- Kütahya: Merkez İlçe, Altıntaş, Domaniç, Emet, Gediz, Simav, Tavşanlı
- Malatya: Merkez İlçe
- Manisa: Merkez İlçe, Akhisar, Alaşehir, Demirci, Gordes, Kirkağaç, Kula, Salihiye, Sarıoğlu, Saruhanlı, Selendi, Soma, Turğutlu
- K. Maraş: Pazarcık
- Mardin: Cizre
- Muğla: Merkez İlçe, Bodrum, Dağca, Fethiye, Köyceğiz, Marmaris, Milas, Ula, Yatağan.
- Muş: Merkez İlçe
- Neveşehir: Hacıbektaş
- Niğde: Merkez İlçe, Aksaray, Bor, Çamardı, Ortaköy, Ulukışla
- Ordu: Merkez İlçe
- Sakarya: Merkez İlçe
- Samsun: Merkez İlçe
- Sivas: Yıldızeli
- Tekirdağ: Merkez İlçe, Çerkezköy, Çorlu, Hayrabolu, Malkara, Muratlı, Saray, Şarköy
- Tunceli: Merkez İlçe, Ovacık
- Urfa: Siverek
- Şanlıurfa: Merkez İlçe, Banaz, Eşme, Karahallı, Sivasi, Ulubey
- Yozgat: Yerköy
- Zonguldak: Karadeniz Ereğlisi.

ikinci Yılında TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ

Nihat Sargın Genel Sekreter

Partimizin ikinci kuruluş yıldönümünü yoğun seçim çalışmalarımız arasında kutuluyoruz. Türkiye İşçi Partisi 1977 genel seçimlerine katılmaktadır.

Yalnızca bu cümle bile, Partimizin iki yılda eriştiği aşamayı; somutlaşan yeterliliğini bir kanıt olabılır.

Erken seçim kararı ile birlikte yasal olanaklar, Partimizin kitlelere sezenlemlenmesi için yeni ufuklar açmış, radyo ve televizyonda diğer yeni burjuva partisi arasında Türkiye İşçi Partisi'nin, işçi sınıfımız ve emekçi yığınların hak ve çıkarlarını savunma, bilimsel sosyalist çözümlere dayalı güvresi burjuvaziyi çileden çıkararak biçimde kulaklarda yankılanmaya başlamış olmaktadır. 1969'dan bu yana süregelen dokuz yıllık ayrılık artık sona erdi. 1977 genel seçimlerinde işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olan Partimiz işçi ve emekçi yığınların temsilcisi ve sözcüsü olarak hak ettiği onurlu yer almaktadır. Bunun ancak, Partimiz başarılabilir, başarılı da.

Başlıbaşına bir başarı, hem de yeni, ilerici adımların, daha büyük yeni başarıların bir müstahabı olan bu başarıların elde edilmesine elbette kolay olmadı. Bugün şöyle geçiyorsa diğer bir bakış, geçirdiğimiz iki yılı unutmamızın zımmen gördüğümüz, bir an bile durup dinlenmek bilmeden yoğun bir mücadele süreci ve mücadeleyi hergün yeni aşamaları eriştiğine, hergün yeni bir mevzi kazanma azim ve kararlılığının ifadesi olmaktadır.

Birakalım ilk yılı, yalnızca geçen kuruluş yıldönümümüzden bu yana belli kilometre taşları durumundaki çalışmalarını bir kez daha hatırlayalım yeter :

1 Mayıs 1976 Dünya İşçi Sınıfının birlik ve dayanışma günü ve Partimizin birinci kuruluş yıldönümü toplantısı, İstanbul Spor ve Sergi Sarayındaki görkemli saygınlık gece, o güne kadar yapılan çalışmaların varılan aşamayı; en görmek istemeyen gözlere bile gösterecek kadar somutlaştırıyordu. Ama burada katılmayan, Yurdumuzun en büyük üç ilinde arka arkaya düzenlenen «Şilil Halkıyla Dayanışma Geceleeri», Partimizin ve temsil ettiği işçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinin, dünya işçi sınıfı ve emekçileriyle faşizme karşı kardeşçe day-

nışmasını en anlamlı biçimde simgelediği kadar, düzenlilik ve görkemlilik ve sanata devrimci yaklaşımına da uzun yıllar belleklerden silinmeyecek gösteler olmuştur.

Yaz ayları örgütlenme kampanyası ve onun geniş ölçüde finanse eden bağış kampanyası ise bugün eriştiğimiz durumu daha o zamandan garantiye almış, iki yıl büyük kentlerimizde kazanılan sağlama üslerden hareketle örgütümüz kısa sürede sanayi bölgelerinde kırsal kesime doğru büyük sıçrama göstermiş, yüzlerce yeni yerel örgüt ve bin yeni üye Parti bünyesine katılmıştır.

Daha sonra kuruculuk döneminin sona erdiren kongreler ve nihayet Büyük Kongremiz ve asıl, ilerde araştırmacılarımız üzerinde uzun uzun duracağı muhtakkak olan kongre kararları... Bugüne böyle gelindi.

Parti'nin doğrudan ve dolaylı yarınları bugün bir kitaplığı doldurabilir. Elinizdeki «Çark Basak» bir sayını çoktan aşmış. Partili ve çok yakın sempatiolan on bin aşkın okuyucusuna Parti görüş ve haberlerini doğrudan ulaştırmakla, Yılıbaşında yayın yapmaya başlayan «Yurt ve Dünya», taraftar sayısını karıştırdığı olsun, herkesin istifkale kabul zorunda kaldığı üzere Türkiye'nin hem en ciddi, hem en çok okunan inceleme ve araştırma dergisi olarak 1 Mayıs'ta 500 kütür sayfaılık kampanya kitap durumundaki ilk cildini tamamlıyor. Parti'nin temel belgeleri olan Program - Tüzük ise dördüncü baskısı için matbaada. Baskı sayısı yüzbinlere varan süreli süresiz dolaylı yayımlara da muntazaman yayınlanıp en çok aranan, sözü edilen kitap ve dergiler olmasın, yurt ve dünya sorunlarının bilimsel sosyalist çözümlerini, Parti haber ve görüşlerini geniş kitlelere aktırmada yardımcı olmasına devam ediyor. Bütün bunları ancak Türkiye İşçi Partisi başarılabilir, başarılı da.

Parti'ller bütün bu girişimleriyle, yassa dışı tartip ve engellemelerle karşılaşıncakları biliyorlar. Burjuvazinin ve onun temsilcisi iktidarın, başı sıkışınca yasal çözümlerini, antidemokratik kimliğinin üzerindeki demokrasi örtüsünü fırlatıp atacağını bilincindedir. Bunu bilerek davranıyorlar, ama yasal olanaklarımız sonuna kadar kullanılmakta kararlı olduğumuzu iktidar da biliyor, o da bunun bilincindedir. Yalnız, Parti-

dan ve yurdun her yöresinden binlerce üyeden oluşan bir parti durumundayız. Millîten kadrolarımızın dağıtacağı bir bildiri için milyon sayısız aç geliyor, arfş için iş yuźbinler yetmiyor. Son ornağın «Sosyalizm yayınları Meclisi dikelim» afişinde görüldüğü, örgütümüz bulunan bütün kentler bir gece içinde Çark Basak afişleriyle nasa süslenip donandı. Karşılığımızın bundan ne kadar tedirgin olduğumuzu ise üzerlerini örtmeye çalışan zavallıca gayretler ile resmi görevlilerin kazıma girişimleri ortaya koyuyor.

Bütün bunları ancak Türkiye İşçi Partisi yapabilir, yapabilir de. Bu başarıları daha da değerli kılan başka bir neden de var: Hepsinin de akla gelebilecek bütün engellemeye, önleme, durdurma girişimlerine karşı elde edilebilmiş olması.

Gerçekten, gözaltına alınmaktan hapsedilme, kendilerine zor kullanılmaktan, kurbanlanmaya kadar her çeşit baskı, denetim, süreli yayımlarımız sorumsuzlu arka kadeşler haklarında açılan davaların sayısını unuttular. Bütün bu girişimlerle ıleri sürülen gerekçeler ise ancak güllük olarak netleştirilebilir. Son olarak Partinin seçim afişlerini asan üyelerimizin siyasi polise gözaltına alınıp kendilerine zor kullanılmalarını nedeni işçileri Bakam tarafından açıldı: Kentlerin ve tarihî abidelerin görünümü bozuluyordu. Seçim yasalarının maddeler arayıp bulunamayınca arkasına sığınmaya çalışılan sözde gerekçe işte bu. Üsküdar'da Parti binasının yakılması protesto etmek üzere bildiri dağıtarken kursurlanıp dalağın alınan bir arkadaşımız ise daha hastaneden yeni çıktı.

Parti'ller bütün bu girişimleriyle, yassa dışı tartip ve engellemelerle karşılaşıncakları biliyorlar. Burjuvazinin ve onun temsilcisi iktidarın, başı sıkışınca yasal çözümlerini, antidemokratik kimliğinin üzerindeki demokrasi örtüsünü fırlatıp atacağını bilincindedir. Bunu bilerek davranıyorlar, ama yasal olanaklarımız sonuna kadar kullanılmakta kararlı olduğumuzu iktidar da biliyor, o da bunun bilincindedir. Yalnız, Parti-

dan ve yurdun her yöresinden binlerce üyeden oluşan bir parti durumundayız. Millîten kadrolarımızın dağıtacağı bir bildiri için milyon sayısız aç geliyor, arfş için iş yuźbinler yetmiyor. Son ornağın «Sosyalizm yayınları Meclisi dikelim» afişinde görüldüğü, örgütümüz bulunan bütün kentler bir gece içinde Çark Basak afişleriyle nasa süslenip donandı. Karşılığımızın bundan ne kadar tedirgin olduğumuzu ise üzerlerini örtmeye çalışan zavallıca gayretler ile resmi görevlilerin kazıma girişimleri ortaya koyuyor.

Bütün bunları ancak Türkiye İşçi Partisi yapabilir, yapabilir de. Bu başarıları daha da değerli kılan başka bir neden de var: Hepsinin de akla gelebilecek bütün engellemeye, önleme, durdurma girişimlerine karşı elde edilebilmiş olması.

Gerçekten, gözaltına alınmaktan hapsedilme, kendilerine zor kullanılmaktan, kurbanlanmaya kadar her çeşit baskı, denetim, süreli yayımlarımız sorumsuzlu arka kadeşler haklarında açılan davaların sayısını unuttular. Bütün bu girişimlerle ıleri sürülen gerekçeler ise ancak güllük olarak netleştirilebilir. Son olarak Partinin seçim afişlerini asan üyelerimizin siyasi polise gözaltına alınıp kendilerine zor kullanılmalarını nedeni işçileri Bakam tarafından açıldı: Kentlerin ve tarihî abidelerin görünümü bozuluyordu. Seçim yasalarının maddeler arayıp bulunamayınca arkasına sığınmaya çalışılan sözde gerekçe işte bu. Üsküdar'da Parti binasının yakılması protesto etmek üzere bildiri dağıtarken kursurlanıp dalağın alınan bir arkadaşımız ise daha hastaneden yeni çıktı.

Parti'ller bütün bu girişimleriyle, yassa dışı tartip ve engellemelerle karşılaşıncakları biliyorlar. Burjuvazinin ve onun temsilcisi iktidarın, başı sıkışınca yasal çözümlerini, antidemokratik kimliğinin üzerindeki demokrasi örtüsünü fırlatıp atacağını bilincindedir. Bunu bilerek davranıyorlar, ama yasal olanaklarımız sonuna kadar kullanılmakta kararlı olduğumuzu iktidar da biliyor, o da bunun bilincindedir. Yalnız, Parti-

dan ve yurdun her yöresinden binlerce üyeden oluşan bir parti durumundayız. Millîten kadrolarımızın dağıtacağı bir bildiri için milyon sayısız aç geliyor, arfş için iş yuźbinler yetmiyor. Son ornağın «Sosyalizm yayınları Meclisi dikelim» afişinde görüldüğü, örgütümüz bulunan bütün kentler bir gece içinde Çark Basak afişleriyle nasa süslenip donandı. Karşılığımızın bundan ne kadar tedirgin olduğumuzu ise üzerlerini örtmeye çalışan zavallıca gayretler ile resmi görevlilerin kazıma girişimleri ortaya koyuyor.

Bütün bunları ancak Türkiye İşçi Partisi yapabilir, yapabilir de. Bu başarıları daha da değerli kılan başka bir neden de var: Hepsinin de akla gelebilecek bütün engellemeye, önleme, durdurma girişimlerine karşı elde edilebilmiş olması.

mizinin gelişmesini engellemek, set çekmek girişimleri burjuva iktidarının emrindeki görevlilerle ve vurucu kuvveti durumundaki faşist beslemeleriyle sürdürülen bu kaba, ilkel, zora dayalı çabalardan ibaret değildi. Bunun dışında sureti haktan, aynı saflardaymış gibi görünerek yapılan nice oyunlar, sinsice tertiplere de karşılaştık kuruluşumuzdan bu yana. Partimizi çemberlemeye, dayanak noktalarını budayabilmeye için elden gelen esirgenmeyi şimdiye kadar. Bugün faşist komandoları arasında kıl payı kalmış olan bir avuç sapkın ile birlikte alınceleric, devrimci gençlerin de her hareketimizde karşımıza dikilmeye çalıştı. Afişlerimizi örtmekten tutun da, Şililî sanatçı arkadaşlarımızın Türkiye'ye gelişlerini önlemek için gösterilen yoğun çabalara, TİPİ militanları türlü tertiplere sendika yöneticilerinin fabrika temsilcilerinin, hatta işten attırma kadar varan gayretlerle karşılaştık son iki yılda. Tabela partilerinin demecilerinin süttüranları baş köşeye oturtular, açık ortumlarla, toplantılarla mutlak hepsini birden çağırınlar. seri röportajlarda aynı biçimde davranmak isteyenler hep zunu gerçekleştirmeye çalışıyor; solu bölünmüş, parçalanmış göstererek Türkiye İşçi Partisi geçiğini gözlerden gizleyebilmek... Yüksek Seçim Kurulunun seçimlere katılmakla partimizi açıklayan kararın solu kimin temsil ettiğini açıkça ortaya koynunca bile uğraşlarından vazgeçmediler. Önce Partimize bölünmeler oldu, dedikodusunu yaymaya çalışıldılar, tutundılar; Büyük Kongremiz böyleli ham hayal ve utumlarla seçerin kesin darbesini vurdu. Daha sonra seçerin yaklaşınca ve Partimizin seçimlere katılacağı anlaşıncaya bu seçimlerde CHP'yi desteklemenin tek sosyalistçe tavır olduğu iddiası ortaya atıldı. Katalımamız önlenemeyince de Türkiye İşçi Partisi'nin son anda seçimlerden çekileceği dedikodusu lağzlandı. Velhalsı Türkiye İşçi Partisi'nin seçimlerde başarısını gözleleyebilmek, hiç değilse birkaç öğe eksik alması sağlamak için ne mümkün yapıyor. Kim bunlar? Keskin devrimci lafazanlığın gerisinde sosyalist kurulup geliştirilmiş gürevinin bilimleyen ıleri bir tarihe erilemek niyetindeki «ilerileme»lerden tutun da, sendika aristokrasisine bel bağlayanlara zinde kuvvetler övgüçülüğünden CHP hayranlığına geçmiş, sorarsanız kendilerini sosyalist diye nitelemektedir edemeyecek «ilerici»lere kadar değışik ad ve sıfatlarla ortaya atılm, ama aynı - parti tavır değişimten, tam politik anlamıyla bir sürü küçük burjuva, işçi sınıfı ve emekçi yığınların kafalarını karıştırmak, ortalığı bulan-dırmakta birbirleriyle yarış halinde. Bugün oylar bölünmesinin iddiasıyla, yarım bambaşka bir gerekçe ile ama aynı tutumda devam edecekleri kuşkusuz.

Bugüne bütün bunlarla da uğraşarak, etrafımızda yaratılmak istenen çemberi kıra kırta gelindi. Onun için anlamı ve değeri daha büyük.

Aslında Türkiye'de sosyalist mücadele gelişmiş oldukça eskilere dayanacakla birlikte, işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketi bu küçük burjuva kökenlilerin simsfal kaypaklığından, küçük burjuva sosyalizminden bütünüyle kurtulmuş, arınıtış değildi bugüne kadar. Geçen dönem Türkiye İşçi Partisinin 4 cü Büyük Kongre kararları bu yolda atılmış en önemli adım; fakat 12 Mart dönemi kararların uygulanmasını önledi.

12 Marttan işçi sınıfımız ve emekçi yığınların daha bilinçlenmiş olarak çıkması bunlması yeni dönem Türkiye İşçi Partisinin, işçi sınıfı sosyalizmine dayalı olarak kurulup gelişmesine olanak verdi. Parti döneminde hala kendisine sosyalist, hatta bilimsel sosyalist sayılan vardı ama, gerçek konumları olan küçük burjuva sosyalizmi ile Parti arasındaki ayırım giderek daha belirginleşti. Yollar ise çoktan ayrılmıştı.

1977 seçimlerinde takvimlecek tavır karşısında ayrılık, birkaç işçi niyetli istisna dışında Partimiz ile bu çevreler arasında görünüşe de, gerçekte işçi sınıfı sosyalizmi ile küçük burjuva sosyalizmi arasındaki keskin çizgiyi de ortaya koydu, ayırımı netleş-tirdi. Bir bakıma yararlı da oldu. Bu seçimlerde belki bazı oylarıncaya ve bu oyların sahiplerine menfi etkisi olabilir, ama ayırmakla bu netliğin yararını ilerde daha büyük ölçüde göreceğiz.

Evet, bugüne ulaşmak kolay olmadı. Bu ancak Türkiye İşçi Partisi başarılabilir, başarıyor da.

1 Mayıs dünya işçilerinin birlik ve dayanışma gününde işçi sınıfı sosyalizmine dayalı olarak kararlı ve tutarlı, kesin ve yalın yeni başarılarına doğru ilerleyen Partimize ve Partililerimize selâm.

1977 seçimlerinde takvimlecek tavır karşısında ayrılık, birkaç işçi niyetli istisna dışında Partimiz ile bu çevreler arasında görünüşe de, gerçekte işçi sınıfı sosyalizmi ile küçük burjuva sosyalizmi arasındaki keskin çizgiyi de ortaya koydu, ayırımı netleş-tirdi. Bir bakıma yararlı da oldu. Bu seçimlerde belki bazı oylarıncaya ve bu oyların sahiplerine menfi etkisi olabilir, ama ayırmakla bu netliğin yararını ilerde daha büyük ölçüde göreceğiz.

Evet, bugüne ulaşmak kolay olmadı. Bu ancak Türkiye İşçi Partisi başarılabilir, başarıyor da.

1 Mayıs dünya işçilerinin birlik ve dayanışma gününde işçi sınıfı sosyalizmine dayalı olarak kararlı ve tutarlı, kesin ve yalın yeni başarılarına doğru ilerleyen Partimize ve Partililerimize selâm.

Evet, bugüne ulaşmak kolay olmadı. Bu ancak Türkiye İşçi Partisi başarılabilir, başarıyor da.

1 Mayıs dünya işçilerinin birlik ve dayanışma gününde işçi sınıfı sosyalizmine dayalı olarak kararlı ve tutarlı, kesin ve yalın yeni başarılarına doğru ilerleyen Partimize ve Partililerimize selâm.

Evet, bugüne ulaşmak kolay olmadı. Bu ancak Türkiye İşçi Partisi başarılabilir, başarıyor da.

1 Mayıs dünya işçilerinin birlik ve dayanışma gününde işçi sınıfı sosyalizmine dayalı olarak kararlı ve tutarlı, kesin ve yalın yeni başarılarına doğru ilerleyen Partimize ve Partililerimize selâm.

1 Mayıs'ın anlamı

«Başarılı 1. sayfa» başlıdır. Tüm sömürülen, ezilen kitlelerin; demokratik hale ve özgürleştirilen, ulusal bağımsızlık ve çıkarlarını güvence altına alması, savunucusu işçi sınıfıdır. Egemen sermaye sınıfları, büyük burjuvazi, ulusal çıkarlar ve milliyetçilik maskesi altında kendi sınıfsal çıkarlarını gözetir ve korurlar. Bunun için de sınıfsal hesapları uğruna ulusal bağımsızlık, ulusal egemenlik ve çıkarlarını ödün vermezler. Emperyalizmle işbirliğine girerler. İşçi sınıfı ise her peşinde değildir; emperyalizme, yabancı sermayeye ile paylaşacak çıkarları yoktur. İşçi sınıfının amacı yabancı ve yerli sermaye sömürüsünden, baskılarından kurtulmaktır. Bu cifte sömürü ve baskılar kaldırılırsa, tam bağımsızlık halk kitleleri özgürleşir, insanca bir düzene kavuşacaktır. Bunun için işçi sınıfı gerçek yurtsverdir, yurtsverlik işçi sınıfının başta gelen temel niteliklerinden biridir.

İşte Türkiye İşçi Partisi, bu enternasyonalizm ve yurtsverlik bilinci ve bu bilincin verdiği mücadele azmi içinde 1 Mayıs 1975 günü kuruldu. Bugün de aynı bilince 1 Mayıs işçi bayramını ve Partimizin ikinci kuruluş yıldönümünü kutluyoruz. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelemizi tüm engelleri aşsa ama tüm çözümleri sürdürebilmemiz andıçıyoruz.

Yasaların bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelemizi

Yasaların işçi sınıfımız, emekçi halkımızı; Yasaların işçi sınıfı enternasyonalizmi!

Selâm dünyanın ve Türkiye'nin aydınlık geleceğine!

yurt ve dünya

MÜHÜRLE KURUMUZ İSTİKLAL DÖNEMİ

3. SAYI

Türkiye İşçi Sınıfı ve Tarihte 1 Mayıslar A. SEREN • İşçi Hareketi ve Sınıf Sendikacılığı M. AKÖZER • Ya Cumhuriyet Halk Partisi, Ya Faşizm mi? O. SİLİER • Türkiye İşçi Partisi Parlametoda • Bilimlerin Sonu ve Biliminin Doğusu Y. KUÇUK • Halk Sektöründe Sorun A. H. DİNLER • İşçi Broşürleri Üzerine Tartışma • İşçi Sınıfı ve Eğitim M. ÖDMAN • D. CEYHUN • S. ECER •

iki ayda bir çıkar
fiyatı 15 TL yıllık abone 75 TL
Nispetiye Ziya Sok. 1/5, Topkapı-İSTANBUL

çalışma ekipleri parti yapısının temel taşlarıdır. her işyerinde bir çalışma ekibi, her köyde bir çalışma ekibi

Domuzlar Körfezi,

Küba işçi ve emekçilerinin ikinci zaferi

Küba işçi ve emekçileri, 19 Nisan 1961'de Domuzlar Körfezinde ABD Emperyalizmini bir kez daha yenilgiye uğrattı.

Herşey 5 Şubat 1960'da Mikoyan'ın Havana'da iki ülke arasında son derece geniş kapsamlı bir ticaret anlaşması imzalamasıyla başladı. Küba ordusu ve milisler modern silahlarla donatılıyordu. 4 Mart'ta cephane yüklü La Coubre adlı Fransız şilebi Havana limanında havaya uçuruldu. CIA'nın marifetiydi bu. Politik durum birdenbire gerginleşmişti. Amerika bu arada teknik yardımı da kesme kararı aldı. Küba buna 11 Mayıs'ta Sovyetlerle Ada'nın sanayileşmesine yönelik yeni ve geniş kapsamlı bir anlaşmayla karşılık verdi. Amerikan şirketleri Sovyet petrolünün rafine etmeyi reddedince de Küba Devrim Hükümeti Texaco, Standard Oil ve Shell'e el koydu. Amerikan senatosu 5 Temmuz'da Küba'dan şeker alınmasını yasakladı. Küba bunu ülkedeki Amerikan mallarına el koyarak cevapladı. Bunu Ağustos'ta tüm Amerikan kuruluşlarının millileştirilmesi izledi. Eylül'de Kübanın Amerikan baskısıyla Latin ülkeleri örgütü (OEA) den çıkarılmasıyla iki ülke arasında işler tamamen koptu. Amerikanın Havana'da bulunan sembolik diplomatik misyonu 1961 Ocak ayının sonunda Kübayı terketti.

Küba eğlence, kumar ve fuhuş adası niteliğini yitirince zevki sefa düşkünü Amerikalıların gözünden düşmüştü. Ama, Pentagon ve CIA gelişmeler aynı gözle bakıyordu. Oıkları emperyalizmin canevine yönelmiş çelik bir yay gibiydi artık Küba... Üstelik Amerikanın gözüyle kötü bir örnek. Jose Marti'nin yakıtın ateş şimdi Küba'da yeniden parlamaya başlamıştı. Latin Amerikanın uçsuz bucaksız pampalarına sıçrayabilirdi. Bunu göze almak mümkün değildi. Yanki emperyalizmi özel avlanma sahalarının ham maddesi zenginliklerinin yerli halkların eline geçmesine asla rıza göstermezdi. Fidel Castro'nun sosyalist rejimini kuvvet kullanarak yıkmaya planı, kod adıyla «Balık Harekati» Eisenhower yönetimi sırasında hazırlandı. Binlerce anti - Kastroist zengin öğretiyi ya da paralı asker Guetamala'nın Peten adlı ormanında ya da Nikaragua'da Amerikan subaylarının denetiminde sıkı eğitime tabi tutuluyordu. Washington sadece lojistik ve hava desteğini sağlayacak. Harekatin koordinasyonu soğuk savaşın

ağababası Foster Dulles'in başkanı bulunduğu ünlü CIA tarafından yüklenilmişti. CIA 1954 yılında Guetemala hareketini hazırlamış ve başarıyla sonuca ulaştırmıştı. Guetemala'ya müdahale planının adı «Marter Plan» d... Küba'ya yapılması kararlaştırılan müdahalenin vafıtı adı ise «Must Go» «Gİmesini gerek» olarak kondu. Teknik aynı teknikti. Her iki müdahalede de «göçmenler» kullanılacaktı.

1961 yılının Ocak ayı sonunda Beyaz Saraya yerleşen John Fitzgerald Kennedy «Must Go» planı hakkında uzmanların görüşünü almayı kararlaştırdı. Dış İşleri bakanlığı askeri müdahaleye karşıydı. Pentagon, CIA ve Başkanın beyin takımı arasında yer alan uzmanlar büyük bir çoğunlukla müdahaleden yana olduklarını açıkladılar. 1954 Haziranında Guetemala'ya karşı girişilen saldırıyı Washington'un ülkenin Atlantik limanı Puerto Barrios'a Çekoslovak silahlarıyla yüklü şileplerin yavaşmakta olduğu açıklaması öncelemişti. 1961'de, Domuzlar Körfezi saldırısı Havana'ya 180 jet uçağının geldiği haberiyle haklı gösterilmeye çalışıldı. Haber tabiatıyla gerçek diydü. Bütününyle bahanelerin ibaretti. Saldırının günü 17 Nisan olarak saptandı. Miami'deki çeşitli anti - Kastroist örgütlerin görevlikleri Nikaragua ve Guetemala'daki koşulların açık seçik olması nedeniyle Castro müdahale tarihinden tamamen haberi idi. Ne var ki çıkartmanın nereden yapılacağı bilinmiyordu. Küba halkı, hazırlık ve kararlı Havana duruşmasından ders almayan satılmışları bekliyordu. Amaç, daha önce de belirttiğimiz gibi köprübaşı tutmak ve orada tezelden anti - Kastroist geçici bir hükümet kurmaktı. Böylece yoğun ve değerli bir Amerikan müdahalesinin ortamı ve bahanesi hazırlanmış olacaktı.

17 Nisan 1961 sabahının 2. zilinde satılmışlar ordusunun 1350 kişilik bir ihanet kontenjantı yabancılardan parası, pulu, tankı, topu, uçağı, silahıyla özyurtlarını istiflaya giriştiler. İlk saldırı 200 kadar yurtsever milisin akıl almaz derecede inatçı direnişi, el yerinde mihlanıp kaldı. 200 yurtsever milis asker kuvvetleri yetişene dek savastılar. Milislerden kurtulan olmadı. 200'ü de devrim ve bağımsızlık yolunda toprağa düştüler. Küba halk ordusu çok geçmeden yıdırım hüziyla Praya Gizon bölgesinde belirdi. 48

saatta ihanetin istila ordusunun belli kırılmıştı. Yüzlercesi utanç verici bir biçimde ölüp gitti. Yüzlercesi de esir düştü. 19 Nisan'da Küba halkı ve dünyanın tüm demokratları zaferi kutluyordu. Adlai Stevenson Birleşmiş Milletlerde Küba Dış İşleri Bakanı Raun Roa konuşurken utanç terleri döküyordu. Dünya kamuyu bütünüyle «müdahelenin» ve Amerikanın bu çığın serüvenindeki utanç verici rolünü büyük kitle gösterileriyle suçluyordu.

Harekati Küba'daki durumu gerçeklere göre değil, kendi gönüllerinde yatığı biçimde değerlendiren Pentagon ve CIA yetkilileri, yanlışlarını işlerini kaybederek ödediler. Ama bu görüntüden ibaretti. Asıl kaybeden düpedüz Amerikanın başı bozuk saldırgan politikasıydı. Bununla birlikte tam bir fiyaskoyla sonuçlanan ve Amerika'ya büyük prestij kaybettiren Domuzlar Körfezi serüveni Kennedy yönetimini Küba politikasını yeniden gözden geçirmeye yöneltcekti. Ama bu çoklarının sandığı gibi Kennedy çevresinde oluşturulan liberal imaja uygun doğrultulda olmayacaktı. Kennedy Kübayı çöktürme planından asla vazgeçmiş değildi. Sadece taktik değiştiriyordu. Bu kez yıpratma savaşı denenecekti. Ekonomik, politik, askeri ve psikolojik abluka Amerikan emperyalizminin yeni silahını teşkil ediyordu. Küba 1960'dan günümüze utanmazsı sürdürülen ablukanın yarattığı aşılaz güççüklere büyük bir cesaret, harikulade bir inatla karşı koymuştur. Abluka, sonunda, Küba'yı çökertemediği gibi Küba'nın sosyalist dünyaya daha da fazla yaklaşmasına neden olmuştur. Sosyalist dünyanın, yaşamın hemen her kesimine yönelik yoğun ve geniş kapsamlı yardımı Küba'nın ekonomik, askeri ve kültürel alanlarda büyük aşamalar yapmasına, giderek her alanda kalkınmasına yol açmıştır. Hızlı bir kalkınma temposu içinde geleceğe daha da büyük umutlarla bakan, sosyalizm uygulamasında önemli evreleri aşmaya yönelen, uluslar arası planda apayrı bir prestije sahip bulunan bugünkü Küba'nın çevresinde oluşturulan yapay çember de yavaş yavaş tarihe karışmaktadır.

Latin Amerika Devletleri Örgütünde yer alıp Küba'yı çember altına alan ülkelerin çoğu Küba'yla ilişkilerini düzeltmişlerdir. Bir bölümü de kendisini buna hazırlamaktadı. Hatta bazı uluslararası örgütlerdeki yumuşak tutumuna bakılırsa, yakın bir gelecekte bizzat Amerikanın da Küba'ya yeniden, kuşkusuz bu kez karşılıklı, eşit hak ve çıkarlarla saygılı olarak, ilişki kurması pekala mümkündür. Devrimler, temelde birbirlerine çok benzemektedir. Küba devrimi de, tıpkı büyük Ekim Devrimi gibi güççöçşuller altında oluşmuş, yine güççöçşuller altında düze çıkmıştır. İçte ihanetler, içle dışın birlikte planladıkları ihanetler, silahlı iç ve dış saldırgan politik, ekonomik, askeri, kültürel, ideolojik ablukalar, baskılar devrimlerin değişmez başbelaları olmuşturlardır. Öte yanda devrimler de dünden bugüne oluşan toplumsal patlamalar da değildir. İnsanların yaşama tutkusunu, yaşama ihtiyacı sayılan devrimler büyük tarihsel birikimlerin sonucudur. Küba devriminin temelinde de böylesine birikimler yatmaktadır.